

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Nej, det kan jeg bestemt ikke forestille mig. Der er velordnede forhold på det danske arbejdsmarked.

Hvis det skulle vise sig, at en lønmodtager er kommet i klemme over for en eller anden arbejdsgiver, der ikke har forstået, hvordan tingenes tilstand er, jamen, så kan vedkommende naturligvis henvende sig til sin faglige organisation og dér få hjælp. Skulle vedkommende ikke være medlem af en faglig organisation, kan vedkommende jo melde sig ind i en faglig organisation. Det er hr. Poul Erik Dyrlund vel ikke så ked af, det plejer han da i alt fald ikke at være.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg kan jo gentage, hvad jeg før sagde om spørgsmål og svar, og så i øvrigt konstatere, at svaret afslører et utrolig dårligt kendskab til det danske arbejdsmarked. Jeg vil næsten gå så langt som til at sige, at det var et utrolig navit svar.

Ole Sohn (SF):

SF havde set frem til ændringer af ferieloven, der sikrede lønmodtagernes ret til en mere fleksibel ferietilrettelæggelse. Desværre har regeringen ikke haft samme ambition. Regeringen nøjedes med dels at lette virksomheders administration, dels at lette virksomhedernes arbejdstidstilrettelæggelse, dvs. give dem friere hænder. Det er da fint med mindre administration, hvis det vel at mærke ikke går ud over ferielovens hovedformål: at være en rettigheds- og beskyttelseslov for lønmodtagerne.

Fleksibel arbejdstidstilrettelæggelse kan være godt, men det må ikke ske på en sådan måde, at det svækker lønmodtagernes mulighed for at kunne tilrettelægge deres ferie. Derfor er der en række spørgsmål:

Letter lovforlaget lønmodtagernes muligheder for fleksibel ferietilrettelæggelse? Bliver det lettere at få ferien, når det passer med mandens/konens og evt. børnenes ferie? Bliver ferieplanlægningen mere fleksibel, så man f.eks. bedre kan slå til og få en billig rejse eller bruge ferien til at male den nye lejlighed, man lige har fået? Bliver det lettere at få ret til at gå til sin modvillige arbejdsgiver og forlange et par feriedage, når man selv eller børnene har brug for det? Bliver det lettere at spare lidt sammen af

feriedagene, så man kan holde den lange drømmeferie, som man har snakket om så tit? Svaret er vel nærmest et rungende måske.

Sagen er nemlig, at lønmodtagernes rettigheder ikke bliver forbedret, bortset fra nogle småting, der typisk allerede er gældende retspraksis. Lovforslaget taler alene om muligheder for at aftale en fleksibel ferietilrettelæggelse.

Om disse muligheder bliver til glæde for lønmodtagerne afgøres af samarbejdsrelationer og styrkeforhold på den enkelte arbejdsplads, og på minussiden foreslås det som noget nyt, at der fremover skal kunne laves aftaler, der er til lønmodtagernes ugunst sammenlignet med ferielovens bestemmelser.

Børnefamilierne sikres heller ikke ret til at holde hovedferien i børnenes skolesommerferie. Forslaget nøjes med at sige, at arbejdsgiveren blandt andet skal tage dette hensyn.

For at forhindre arbejdsgiverne i at påtvinge svage lønmodtagere vilkår, der er langt under ferielovens standard, så kræver lovforslaget, at aftalen skal være indgået med »en lokal fagforening, der er medlem af en landsdækkende lønmodtagerorganisation«. Denne bestemmelse er faktisk noget uklar:

Opfyldes lovens hensigt f.eks. af Københavns Kommunalforening, der ikke er medlem af noget landsdækkende forbund, men alligevel er overenskomstpart? Opfyldes lovforslagets bestemmelse af en lokalforening af Kristelig Fagforening, hvor hverken den eller Kristeligt Forbund på landsplan har overenskomst, der dækker lønmodtagernes ansættelsesforhold?

Hvis denne bestemmelse skal dække det, jeg tror der er tænkt, så må det præciseres, som også SF gør opmærksom på i sit høringssvar, at der mindst er tale om en lokal, faglig organisation, som er en – eller en del af en – forhandlingsberettiget organisation, altså en forhandlingsberettiget organisation i forhold til den pågældende virksomhed. Det bør endvidere præciseres, at et fagforbund og lokale forhandlingsberettigede organisationer kan lade tillidsrepræsentanter eller klubber indgå sådanne aftaler på forbundets eller fagforeningens vegne.

SF vil under ingen omstændigheder acceptere en ferielov, hvor det ikke er sikret, at det er den forhandlingsberettigede lokalorganisation, der indgår lokale aftaler på arbejdspladsen. Det vil være et totalt brud på den danske model.

Det foreliggende lovforslag rummer også en række andre uklarheder. Derfor er der en række forhold, som skal forbedres, inden SF kan stem-